Dosarul nr.3-3334/2020

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc

examinînd în şedinţă de judecată publică acțiunea depusă de Aurel Plești împotriva Autorității Naționale de Integritate, terț Adrian Rucan privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 28 decembrie 2020, Aurel Plești a înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate, terț Adrian Rucan privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, prin informația nr. 04-20/5237 din 30.10.2020 a fost informat de către Autoritatea Națională de Integritate a RM că în privința reclamantului a fost inițiată procedura de control privind eventuala încălcare a regimului juridic al incompatibilităților.

Procedura nominalizată a fost inițiată în baza sesizării parvenite în adresa ANI la data de 29.10.2020, înregistrată cu nr. R-626/20, prin care s-a relatat faptul că reclamantul exercită funcția de administrator al Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26 începînd cu 02.06.2020, precum și realiza niște activități generatoare de venituri.

Aleatoriu sesizarea invocată a fost repartizată, iar Victor Rența, inspector de integritate al Inspectoratului de Integritate al ANI a decis: 1. Inițierea controlului privind respectarea regimului juridic al incompatibilităților de către subsemnatul Plesco Aurel, primar al s. Lipceni, r-nul Rezina; 2. Informarea subsemnatului despre inițierea controlului privind respectarea regimului juridic al incompatibilităților și despre drepturile prevăzute în art. 33 din Legea nr. 132/2016; 3. Informarea petiționarului despre inițierea procedurii de control.

Ulterior, prin scrisoarea nr.04-20/5612 din 16.11.2020 a fost informat, repetat, de către ANI că în privința reclamantului a fost inițiată procedura de control privind eventuala încălcare a regimului juridic al incompatibilităților, fiind solicitat, totodată, în termen de 15 zile, punctul de vedere pe marginea procedurii de control inițiate cu privire la eventuala încălcare a regimului juridic al incompatibilităților, și anume în privința exercitării simultante a funcțiilor de Primar al s. Lipceni, din r-nul Rezina și a funcției de Administrator al Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26 din mun. Chișinău, sect. Ciocana, bd. Mircea cel Batrân 34/5.

Comunică instanței de judecată că, punctul de vedere pe marginea controlului inițiat l-a expus în scris după recepționarea scrisorii cu nr. 04-20/5237 din 30.10.2020, conform propriei convingeri, întrucât inspectorul de integritate Victor Rența nu i-a comunicat la solicitarea înaintată dacă este sau nu necesar a-l depune, nici alte drepturi și obligații nu i-au fost comunicate reclamantului, cu excepția celor menționate

în scrisoarea 04-20/5237 din 30.10.2020. În consecință, a intervenit repetat prin intermediul scrisorii nr. 04-20/5612 din 16.11.2020, răspunsul repetat fiind expediat.

Mai târziu, la data de 15.12.2020 a recepționat Actul de Constatare nr.288/20 din 07.12.2020 întocmit și semnat de inspectorul de integritate al Inspectoratului de integritate al ANI, Victor Rența, care a decis: 1. Se constată că Pleșco Aurel, a încălcat regimul juridic al incompatibilităților, manifestat prin nesoluționarea în termen legal a situației de incompatibilitate generate de exercitarea simultană a mandatului de primar al satului Lipceni din r-nul Rezina și a funcției de administrator în cadrul Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26; 2. Se decade Plesco Aurel din dreptul de a mai exercita o funcție publică și de demnitate publică și a mandatului de primar, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioadă de 3 ani, de la data la care a rămas definitiv actul de constatare, respectiv, a rămas definitivă și irevocabilă hotărârea judecătorească prin care se confirmă existența stării de incompatibilitate; 3. Se înscrie Plesco Aurel în Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică de la data rămânerii definitive a actului de constatare, ori de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești. 4. Se sesizează Oficiul Teritorial Rezina al Cancelariei de Stat, în termen de 15 zile din momentul în care actul de constatare va rămâne definitiv, în vederea inițierii procedurii de încetare a mandatului lui Plesco Aurel din funcția de primar al satului Lipceni, r-nul Rezina. 5. Se aduce la cunostință lui Plesco Aurel actul de constatare și se informează despre dreptul de a-l contesta în termen de 15 zile de la primirea acestuia, în instanța de contencios administrativ.

Actul de constatare din 07.12.2020 a fost expediat prin scrisoare, recepționată de reclamant la data de 15.12.2020, prin urmare până la data de 30.12.2020, inclusiv, indică reclamantul că era în drept să conteste actul respectiv.

Consideră actul de constatare nr. 288/20 din 07.12.2020 emis și semnat de inspectorul de integritate Victor Renta eronat, nefondat, lipsit de suport normativ si faptic, rezultat din aprecierea subiectivă și incompletă a probelor și legislației in vigoare, pasibil anularii din următoarele motive.

Folosindu-se de dreptul de a face cunoștință cu actele și materialele dosarului a solicitat imediat după recepționarea Actului de constatare din 07.12.2020 permisiunea de a lua cunoștință cu materialele și faptele în baza cărora inspectorul de integritate a constatat încălcarea regimului juridic al incompatibilităților. A observat că, de către inspectorul de integritate au fost consultate date din Registrele informaționale de stat și solicitate Comisiei Electorale Centrale a RM (solicitare nr. 04-20/5238 din 30.10.2020), Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26 (solicitare nr. 04-20/5239 din 30.10.2020), Agenției Servicii Publice a RM (solicitare nr. 04-20/5323 din 03.11.2020) informații și documente necesare.

Prin informațiile oferite de către instituțiile interpelate, inspectorul de integritate a luat cunoștință cu faptul că subsemnatul este primar al satului Lipceni, r-nul Rezina, mandatul fiindu-i validat prin Hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 31 octombrie 2019, că a devenit membru de drept al Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26 odată cu dobândirea dreptului de proprietate a încăperii locative, că a fost ales ca Președinte al Consiliului de administrare al Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26 fără careva remunerări în baza Procesului-verbal nr. 1 al ședinței consiliului de administrare din 02.03.2020, că nu a încasat venituri sub formă de salariu de la ACC nr. 35/26. Confirmă informațiilor recepționate de către inspectorul de integritate, observă că Procesul-verbal nr. 1 din 02.03.2020 invocat a fost prezentat la Agenția Servicii Publice.

Totodată, inspectorul de integritate, Victor Renta, a primit informația și a luat cunoștință cu faptul că Duca Angela este administratorul Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26, începând cu 01.07.2020.

Astfel, comunică că, mandatul de primar al satului Lipceni, r-nul Rezina l-a ridicat în condițiile Alegerilor locale generale din 20 octombrie 2019, mandatul fiind validat prin Hotarârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, nr. 3-17/2019 din 31 octombrie 2019.

Mai târziu, în anul 2020 a dobândit dreptul de proprietate al unei încăperi locative situate în mun. Chișinau, bd. Mircea cel Batrin 34/5 și totodată, calitatea de membru al asociației de coproprietari în condominium, iar în baza Procesului-verbal nr. 1 al ședinței consiliului de administrare din 02.03.2020 a fost ales de către membrii consiliului de administrare ca președinte al Consiliului de administrare al

Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26, fără careva remunerări. Asociația invocată este formată în condițiile legii pentru exploatarea comună a complexului de bunuri în condominiu și înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice. Membrii Consiliului de administrație se întrunesc în ședințe doar după necesitate, în strictă conformitate cu legea, statutul Asociației și în afara programului de muncă în care sunt antrenați.

Subliniază că a fost ales ca președinte al Consiliului de administrare al asociației, dar nu ca administrator al asociației conform percepției inspectorului de integritate, fapt probat prin Procesul-verbal nr. 1 al ședinței consiliului de administrare din 02.03.2020, act juridic care a fost pus la dispoziția tuturor organelor de stat interesate, inclusiv Agentiei Naționale de Integritate.

Prin urmare, eronat a constatat inspectorul de integritate că reclamantul este administrator al ACC nr. 35/26, în condițiile în care este scris negru pe alb în Procesul-verbal din 02.03.2020 că a fost ales ca președinte al Consiliului de administrare, iar deducția inspectorului de integritate de a egala noțiunea de administrator cu noțiunea de președinte al consiliului de administrare este una nefondată, absurdă și vădit abuzivă, în special în condițiile în care a fost informat că ACC nr. 35/26 este administrată de administratorul ales în condițiile legii pe nume Duca Angela, constatare ce urmează a nu fi reținută spre examinare de instanța de judecată.

Întru constatarea faptului că nu a încălcat regimul juridic al incompatibilităților este necesar a nota cadrul juridic relevant care definește incompatibilitatea privind demnitari publici, inclusiv normele juridice speciale sub incidența cărora cade exercitarea mandatului de primar și calitatea de președinte al consiliului de administrare al asociației de coproprietari în condominiu.

Astfel, în susținerea poziției indicate, reclamantul face trimitere la prevederi art.12 alin. (1) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică; art. art. 26, 84 al Legii nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală; art. art. 2, 7 alin. (1) din Legea privind statutul alesului local nr. 768 din 02.02.2000.

Prin urmare, legea specială care reglementează situația de incompatibilitate este Legea privind statutul alesului local nr. 768 din 02.02.2000 și Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28.12.2006, în condițiile în care subsemnatul exercita mandatul de primar al satului Lipceni, r-nul Rezina.

De asemenea, Ghidul Local, ediția 2012, elaborat prin consultarea Cancelariei de Stat al RM, implementat de Centrul Contact și Asociația European Exchange cu susținerea Delegației Uniunii Europene în RM stipulează că, mandatul alesului local este incompatibil cu calitatea de deputat în Parlament, funcția de membru al Guvernului, calitatea de funcționar public în cadrul oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, calitatea de funcționar public în aparatul președintelui raionului respectiv, în direcțiile, secțiile și alte subdiviziuni din subordinea consiliului respectiv, în primărie, alte cazuri stabilite prin lege.

Deci, indică că, legea stipulează expres situațiile de incompatibilitate ale alesului local, fără a lăsa loc de interpretări, iar potrivit normelor de drept enunțate mai sus, cât și din conținutul art. 7 alin. (1) din Legea privind statutul alesului local nr. 768 din 02.02.2000, legislatorul a stabilit faptul că mandatul alesului local este incompatibil doar cu situațiile expres prevăzute la art. 7 alin. (1) al Legii nr. 768 din 02.02.2000, respectiv, sunt în incompatibilitate doar primarii care în timpul exercitării mandatului de primar dețin calitățile sau exercită funcțiile expres stipulate în art. 7 al Legii nr. 768 din 02.02.2000 sau dețin funcții retribuite sau cumulează o altă funcție prin contract sau acord în entitățile juridice descrise în art. 84 al Legii nr. 436 din 28.12.2006.

Pe de cealaltă parte, asociația de coproprietari în condominiu este reglementată conform art.art.1, 16 alin.(1), 21 lit.d) și e) din Legea condominiului în fondul locativ nr.913 din 30.03.2000.

Având în vedere scopul de creare a asociației de coproprietari, legea condominiului în fondul locativ stabilește organele asociației de coproprietari, printre care și consiliul de administrare al asociației, care potrivit art. 30 al Legii condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30.03.2000, alege președintele consiliului de administrație.

Indică reclamantul că, conform art. 15 din Legea condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30.03.2000, administrarea condominiului poate fi efectuată de către asociația de coproprietari de sine stătător sau prin transmiterea acestor funcții pe baza de contract unei persoane fizice sau juridice

autorizate, în modul stabilit, să îndeplinească aceste funcții. În cazul în care este vizat reclamantul, funcția de administrare a condominiului a fost transmisă unei persoane fizice în bază de contract, fapt adus la cunoștință inspectorului de integritate al ANI.

Este important să aducă în vizor și Hotărârea Curții Constituționale a RM cu nr. 20 din 20.07.2016, în care Curtea Constituțională a RM a reținut că, o formă specifică de asociere a proprietarilor de locuințe este instituită prin Legea condominiului în fondul locativ, și a subliniat ca existența unor spații în proprietate comună și imposibilitatea administrării individuale a acestora de către toți proprietarii impune necesitatea constituirii unei structuri organizate, așa cum este asociația de coproprietari în condominiu, care să acționeze în numele și pentru interesul comun al tuturor coproprietarilor, persoanele care procură locuințe în condominiu, după înființarea asociației de coproprietari, devin membri ai acesteia imediat după dobândirea de către ei a dreptului de proprietate asupra locuinței, adică calitatea de membru în această asociație este inerent legată de calitatea de proprietar al locuinței.

Curtea menționează că, persoana, în cazul în care decide să cumpere o locuință într-un bloc locativ, acceptă implicit să intre într-o colectivitate, care urmează să fie gestionată și care are bunuri comune, iar asociația de coproprietari în condominiu nu are la baza conceptul de libera asociere.

În condițiile prevederilor Legii nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, Legii nr. 768 din 02.02.2000 privind statutul alesului local și prevederilor Legii condominiului în fondul locative nr. 913 din 30.03.2000, competențele de primar față de cele de președinte al consiliului de administrare al asociației de coproprietari în condominium nu se intersectează, respective nu creează conflicte de interese.

În această ordine de idei, ANI urma sa analizeze eventuala situație de incompatibilitate în care este vizat reclamantul prin prisma art. 7 al Legii nr. 768 din 02.02.2000 și doar în situația aflării în una din cele 3 condiții stipulate în art. 84 al Legii nr. 436 din 28.12.2006.

La materialele dosarului este anexat punctul său de vedere față de inițierea controlului privind eventuala încălcare a regimului incompatibilităților, care a fost analizat de ANI, unde a menționat faptele constatate supra și a menționat că, subsemnatul Plesco Aurel nu deține și nu exercită nici o calitate prevăzută expres în norma art. 7 al Legii nr. 768 din 02.02.2000, precum nu deține altă funcție retribuită, întrucât ca președinte al Consiliului de administrare al ACC nr. 35/26 nu a ridicat nici o remunerație sub nici o formă și nu cumulează nici o altă funcție prin contract sau acord. Însa, menționează că, dacă legea nu interzice expres anumite situații, rezultă că sunt premise. La caz, se referă la faptul că aleșii locali pot deține alte funcții/calități neretribuite, dobândite prin alte mijloace, cu excepția contractului și acordului.

Prin urmare, concluziile înserate în actul de constatare constituie o interpretare subiectivă, iar inspectorul de integritate a procedat în corespundere cu propriile percepții și interese, acțiunile acestuia purtând un caracter discreționar, intrucât, nu a constatat și elucidat în cadrul controlului, prin probe, faptul că reclamantul cumulează o funcție/calitate în baza unui acord sau contract prevăzute conform art. 84 al Legii privind administrația publică locală sau că deține/exercită o anumită funcție/calitate prevăzută expres în art. 7 al Legii privind statutul alesului local sau că a exercitat anumite atribuții, a luat anumite decizii personale în cadrul ACC nr. 35/26 sau că prestează anumite servicii în cadrul ACC nr. 35/26 conform unui program. În concluzie, indică că nu se află și nu a încălcat situația de incompatibilitate ce i se impută.

Inspectorul de integritate, la întocmirea actului de constatare nu a demonstrat existența unui interes personal din partea subsemnatului care ar fi putut influența intr-o oarecare măsură activitatea Primăriei satului Lipceni, r-nul Rezina și nici careva tangențe între Primăria satului Lipceni, r-nul Rezina și Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26 din mun. Chișinau. În cadrul Asociației de Coproprietari deciziile nu sunt luate de către președintele consiliului de administrare, dar colectiv, de către toți membrii Consiliului de administrare.

În consecință, în actul de constatare, inspectorul de integritate a constatat: încălcarea regimului juridic al incompatibilităților, s-a stabilit că Plesco Aurel nu și-a soluționat starea de incompatibilitate în condițiile art. 8 din Legea statutului alesului local, deoarece în perioada cât a exercitat mandatul de primar al s. Lipceni din r-nul Rezina, acesta a exercitat simultan o funcție retribuită prin deținerea funcției de administrator al ACC nr. 35/26 și a îndeplinirii atribuțiilor funcției.

Totodată, inspectorul de integritate în actul de constatare emis constată că, într-adevăr pe perioada exercitării mandatului de primar al s. Lipceni din r-nul Rezina, Plesco Aurel nu a încasat venituri sub formă de salariu pentru funcția deținută în cadrul ACC nr. 35/26.

În actul de constatare emis, inspectorul de integritate indică că a luat cunoștința de faptul că ACC nr. 35/26 este administrat de administratorul Duca Angela în baza contractului individual de muncă începind cu data de 01.07.2020.

Observă că, deși ANI cunoaște că asociația de coproprietari în condominiu este administrată de administratorul Duca Angela în bază de contract, invocă în continuare că funcția de administrator al asociației este deținută de subsemnatul Plesco Aurel, pe care o exercită simultan cu mandatul de primar, fapt eronat ce urmează a nu fi reținut.

Respectiv, circumstanțele faptice sunt reflectate incorect, legislația este interpretată și aplicată greșit, generând imposibilitatea formulării unei concluzii verosimile privind aflarea subsemnatului în stare de incompatibilitate și adoptării unei decizii vădit ilegale. Inspectorul de integritate urma să stabilească exact care sunt acele modalități prin care s-a influențat exercitarea imparțială și obiectivă a atribuțiilor ce reies din exercitarea mandatului de primar.

Astfel, inspectorul de integritate greșit a constatat că a încălcat regimul juridic al incompatibilităților manifestat prin nesoluționarea în termen legal a situației de incompatibilitate generate de exercitarea simultană a mandatului de primar al satului Lipceni din r-nul Rezina și a funcției de administrator al ACC nr. 35/26. După cum a menționat, funcția de administrator îi este atribuită de către inspectorul de integritate, întrucât potrivit procesului-verbal menționat supra din 02.03.2020 a fost ales în calitate de președinte al Consiliului de administrare al ACC nr. 35/26.

Urmează a fi reținut spre examinare faptul că actul de constatare nr. 288/20 din 07.12.2020 nu conține nici o concluzie, apreciere sau specificări când și în ce mod urmau a fi soluționate: motivul nesoluționării pretinsei stări de incompatibilitate cu poziția de ales local, efectele negative ale nesoluționării presupuselor incompatibilități, precum și alte circumstanțe faptice și de drept, care au importanță pentru justa soluționare a cauzei, mai ales, în condițiile în care presupusa stare de incompatibilitate este constatată prin actul de constatare din 07.12.2020. Deci, eventuala situație de incompatibilitate urmând a fi soluționată în termenul legal ce începe a curge de la data când actul de constatare a situației de încălcare a regimului incompatibilităților va rămâne definitiv.

Instanța de judecată urmează a reține spre examinare și cercetare următorul fapt, și anume, în momentul când a fost ales ca președinte al Consiliului de administrare al ACC nr. 35/26 deja exercita mandatul de primar al satului Lipceni, r-nul Rezina, iar legiuitorul nu stabilește modul de soluționare a situației de incompatibilitate care poate fi unul interpretativ și apreciat în mod diferit de către subiecții de drept.

Este important a nota și urmează a fi reținut faptul că, inspectorul de integritate în Actul de constatare emis constată că pretinsa stare de incompatibilitate este generată și prin faptul că funcția respectivă reprezintă o funcție remunerată pentru desfășurarea căreia se cuvine o recompensă bănească în condițiile legii, iar însușirea căreia nu are relevanță. În cazul reclamantului, după cum a specificat supra, inspectorul de integritate a constatat că nu a primit careva remunerații sau recompense bănești în perioada exercitării mandatului de primar, însă eronat, în afara cadrului legal și fără probe pertinente îi atribuie funcția de administrator al asociației de coproprietari în condominiu.

Întru susținerea ipotezei sale subiective, inspectorul de integritate a făcut referire la Ordinul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei nr. 22 din 03.03.2014, prin care a fost aprobat Clasificatorul ocupațiilor din RM și indică că poartă un caracter obligatoriu pentru toate entitățile juridice.

În partea enunțată, argumentele inspectorului de integritate urmează a nu fi reținute de către instanța de judecată, întrucât, interpretarea și aplicarea Ordinului invocat de către inspectorul de integritate este eronat și greșit, deoarece obligatoriu pentru toate autoritățile administrației publice centrale și locale, unitățile bugetare, întreprinderi, organizații, instituții indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridica este anume lista și denumirea ocupațiilor stabilite prin Clasificatorul aprobat, dar nu remunerarea acestor ocupații, deci, remunerarea ocupațiilor stabilite conform Clasificatorului nu poartă un caracter obligatoriu. Autorul Clasificatorului invocat, aprobat prin Ordinul nr. 22 din

03.03.2014 nu a prevăzut și nu a specificat expres și imperativ faptul că persoanele care dețin ocupațiile respective trebuie sa fie remunerate, prin urmare tot ce nu este interzis este permis. Aprecierea și interpretarea subiectivă ce planează în jurul caracterului obligatoriu vis-a-vis de remunerarea ocupațiunilor prevăzute de Clasificatorul invocat ale inspectorului de integritate sunt greșite, si respectiv, argumentul neprobat prin probe concludente, referitor la faptul că calitatea de administrator este o funcție retribuită urmează a nu fi reținut spre examinare și apreciat de către instanța de judecată.

Suplimentar, specifică că noțiunea de "activitate remunerată" este o sintagmă nedefinită de legislația in vigoare, respectiv, interpretarea extensivă a acesteia regenerează confuzia incompatibilității dintre funcția electivă și alte funcții.

Totodată, specifică că, ACC nr. 35/26 a fost înregistrat în Registrul de stat la 02.06.2020 și nu desfășoară alte activități decât cele de gestionare a condominiului fondului locativ, profit nu obține, surse financiare nu deține.

De asemenea, notează faptul că, Actul de constatare nr. 288/20 din 07.12.2020 este semnat de inspectorul de integritate Renta Victor din numele Inspectoratului de Integritate care este parte integrantă a Aparatului Autorității Naționale de Integritate în conformitate cu art. 8, art. 16 din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și Hotărârea Parlamentului RM nr. 9 din 08.02.2018 privind aprobarea structurii și a efectivului-limită ale Autorității Naționale de Integritate.

Deci rezultă că, Actul de constatare a fost emis de o structură internă (fără personalitate juridică) a Inspectoratului de Integritate în numele ultimei și semnată de angajatul acesteia, în pofida faptului că funcțiile de exercitare a controlului averii și intereselor personale, controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese îi revine Autoritarii Naționale de Integritate în unison cu dispozițiile art. 5-6 din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate. Mai mult ca atât, în conformitate cu art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la ANI, Autoritatea Națională de Integritate constată încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor. În consecință, actul de constatare se întocmește de inspectorul de integritate conform art. 19 lit. g), însă se emite din numele ANI și se semnează de conducerea ei.

Urmează a nu se interpreta greșit și confunda sintagma de întocmire cu sintagma de emitere, semnare. Prin urmare, actul de constatare este emis cu încălcarea normelor legale și este susceptibil anulării în întregime.

Prin prezenta cerere de chemare în judecată își exprimă dezacordul și contestă sancțiunea aplicată prin Actul de constatare din 07.12.2020 prin care s-a dispus decăderea subsemnatului, Plesco Aurel din dreptul de a mai exercita o funcție publica și de demnitate publică și a mandatului de primar, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioada de 3 ani, de la data la care a rămas definitiv actul de constatare, respectiv, a rămas definitivă și irevocabilă hotărârea judecătorească prin care se confirmă existența stării de incompatibilitate.

Sancțiunea nominalizată urmează a fi anulată de către instanța de judecată întrucât în Actul de Constatare din 07.12.2020 nu sunt specificate situațiile care au fost atinse sau prejudiciate în legătură cu exercitarea simultană a funcțiilor constatate de către inspectorul de integritate, situațiile de conflict de interese care au existat ca urmare a acestui fapt, efectele negative produse ca urmare a nesoluționării pretinsei situații de incompatibilitate, precum și alte circumstanțe de drept și faptice care au importanță pentru justa soluționare a cauzei și care au legătură directă cu presupusa situație de incompatibilitate. Faptele descrise nu permit aplicarea unor sancțiuni de o asemenea anvergură, deoarece nu corespunde triplului test degajat de Convenția Europeană a Drepturilor Omului - ingerința sa fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie proporțională.

În acțiune, reclamantul face trimitere la prevederile art. 52 alin. (1) din Constituție; art. art. 20, 189, 206 Cod administrativ; art. 36 alin. (1) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate; art. 85 Cod Procedură Civilă.

Pentru situația descrisă în prezenta cerere de chemare în judecată legislatorul nu a prevăzut procedura prealabilă de soluționare a cauzei.

În contextul celor expuse și reieșind din normele juridice în vigoare, reclamantul solicită: admiterea acțiunii spre examinare; anularea în tot a Actului de constatare nr. 288/20 din 07.12.2020 emis

de inspectorul de integritate din cadrul Inspectoratului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate; încasarea cheltuielilor de judecare a pricinii și de asistență juridică ce vor fi concretizate pe parcursul examinării pricinii.

În ședința de judecată, reclamantului de Plesco Aurel, a pledat pentru admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Plesco Aurel, reprezentant în bază de mandat Rozembuc Elena, a pledat pentru admiterea integrală a acțiunii.

În referință pârâtul Autorității Naționale de Integritate nu a recunoscut pretențiile reclamantului din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. Motivele de fapt și de drept se regăsesc în referință (f.d. 104-114).

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului, reprezentant în bază de procură Leah Vladimir, a susținut motivele de fapt și de drept din referința înaintată, nu a recunoscut pretențiile reclamantului din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată terțul Rucan Adrian, nu s-a prezentat, deși a fost citat în mod legal, motiv din care s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia conform art.218 lit.d) din Codul Administrativ.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin raportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

În concordanță cu art. 206 din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei cînd se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În concordanță cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii:

a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă;

c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Conform art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Materialele cauzei atestă că, la data de 07.12.2020, de către Autoritatea Națională de Integritate a fost emis Actul de constatare nr. 288/20, întocmit și semnat de inspectorul de integritate al Inspectoratului de integritate al ANI, Victor Renta, prin care s-a decis: 1. Se constată că Plesco Aurel, a încălcat regimul juridic al incompatibilităților, manifestat prin nesoluționarea în termen legal a situației de incompatibilitate generate de exercitarea simultană a mandatului de primar al satului Lipceni din r-nul Rezina și a funcției de administrator în cadrul Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26; 2. Se decade Plesco Aurel din dreptul de a mai exercita o funcție publică și de demnitate publică și a mandatului de primar, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioadă de 3 ani, de la data la care a rămas definitiv actul de constatare, respectiv, a ramas definitivă și irevocabilă hotărârea judecătorească prin care se confirmă existența stării de incompatibilitate; 3. Se înscrie Plesco Aurel în Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică de la data rămânerii definitive a actului de constatare, ori de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești. 4. Se sesizează Oficiul Teritorial Rezina al Cancelariei de Stat, în termen de 15 zile din momentul în care actul de constatare va rămâne definitiv, în vederea inițierii procedurii de încetare a mandatului lui Plesco Aurel din funcția de primar al satului Lipceni, r-nul Rezina. 5. Se aduce la cunostință lui Plesco Aurel actul de constatare și se informează despre dreptul de a-l contesta în termen de 15 zile de la primirea acestuia, în instanța de contencios administrativ (f.d. 23-28).

Subsecvent, se reține că actul de constatare din 07.12.2020 a fost expediat prin scrisoare în adresa reclamantului, ultimul recepționând actul la data de 15.12.2020.

Potrivit art. 36 alin. (1) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, persoana care a fost supusă controlului poate contesta actul de constatare în termen de 15 zile de la primirea acestuia, în instanța de contencios administrativ.

În acest sens, nefiind de acord cu actul de constatare nr. 288/20 din 07.12.2020, reclamantul, la data de 28.12.2020, a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor sale legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni, s-a încadrat în termenul legal, de altfel, temeiuri de inadmisibilitate regăsite la art.207 din Codul administrativ nu au fost identificate.

Pe substanța pretențiilor reclamantului se învederează următoarele:

În concordanță cu art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 din Codul administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 din Codul administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanță cu art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. În condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

În conformitate cu art. 38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Potrivit art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu art. 120 din Codul administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

Potrivit art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 189 din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.25 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225 din 30.05.2003, instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărîrea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 27 din același Cod, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de derepturile procedurale de apărare. Instanța nu admite dispunerea de un drept, sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei ale persoanei.

Potrivit art. 56 alin. (3) CPC, părțile au obligația să se folosească cu bună credință de drepturile lor procedurale.

Potrivit art. 35 alin. (1) al Legii nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, actul de constatare cuprinde: a) partea introductivă, în care se indică data şi locul întocmirii actului, numele și prenumele inspectorului de integritate, funcția și datele privind persoana supusă controlului, motivul controlului; b) partea descriptivă, care cuprinde: punctul de vedere al persoanei supuse controlului, dacă acesta a fost exprimat; constatarea diferențelor substanțiale, cu stabilirea

existenței averii nejustificate sau a părții nejustificate din avere; rezultatele expertizelor, după caz; c) concluzii și decizii.

În corespundere cu art.7 alin. (2) lit. a), b) și c) al Legii nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, în domeniul exercitării controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor, Autoritatea: a) constată încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor; b) solicită conducerii organizaţiei publice sau a autorităţii responsabile de numirea în funcţie a subiectului declarării tragerea la răspundere disciplinară a persoanei care a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor ori, după caz, dispunerea încetării mandatului, a raporturilor de muncă sau de serviciu ale acestuia; c) solicită conducerii organizaţiei publice sau a autorităţii responsabile de numirea în funcţie a subiectului declarării suspendarea din funcţie a subiectului declarării pe perioada examinării în instanţă a actului de constatare, în cazul în care dispozitivul actului de constatare prevede încetarea mandatului, a raporturilor de muncă sau de serviciu pentru încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor.

Conform art.38 alin.(1) lit.b) din Legea notată supra, în urma controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor, inspectorul de integritate emite un act de constatare în cazul în care stabileşte că: persoana supusă controlului s-a aflat ori se află în stare de incompatibilitate.

Conform art. 3 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, subiecții ai declarării averii și al intereselor personale sunt funcționarii publici.

Potrivit art. 16 din Legea precitată, subiectul declarării se află într-o starea de incompatibilitate în cazul în care pe lângă funcția publică deținută exercită simultan o altă funcție, calitate au activitate, fapt care este interzis prin Constituția Republicii Moldova și/sau prin alte acte legislative.

Succesiunea circumstanțelor faptice.

La 21.10.2020, în cadrul Autorității Naționale de Integritate a fost înregistrată sesizarea nr. R-626/20. Potrivit sesizării, Plești Aurel a încălcat regimului juridic al incompatibilităților generat de exercitarea simultană a mandatului de Primar al satului Lipceni din raionul Rezina și a funcției de Administrator al Asociației de Coproprietari în Condominiu 35/26. (f.d. 1 dosar administrativ),

În temeiul art. 31 alin. (1) și art. 37 alin. (l) și (2) din Legea nr. 132/2016, la data de 30.10.2020 prin procesul-verbal nr. 625/20 a fost inițiat controlul privind respectarea regimului juridic al incompatibilităților în privința lui Plești Aurel (f.d. 3-4 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 04-20/5237 din 30.10.2019, Plești Aurel a fost informat despre inițierea în privința sa a controlului privind respectarea regimului juridic al incompatibilităților și despre drepturile garantate de art. 33 al Legii nr. 132/2016 (f.d. 11 dosar administativ).

La caz, instanța de judecată reține că, regimul juridic al incompatibilităților se aplică categoriilor de subiecți ai declarării specificați la art. 3 al Legii nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și intereselor personale.

Conform art. 3 alin. (1) lit. a) al din Legea nr. 133/2016, subiecţi ai declarării averii şi a intereselor personale sînt: persoanele care deţin funcţiile de demnitate publică prevăzute în anexa la Legea nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică.

Conform art. 20 alin. (1) lit. a) - d), art. 32 alin. (3)-(5) și art. 37 alin. (2) din Legea nr. 132/2016, precum și în temeiul art. 22, art. 85 și art. 87 din Codul Administrativ, inspectorul de integritatea este competent să constate și să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care fac obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților, consultă datele Registrelor informaționale de stat, precum și solicită autorităților competente informații și documente necesare desfășurării controlului.

Astfel, urmare a validării datelor din sistemul informațional e-Integritate se reține că, reclamantul Plești Aurel a depus declarațiile de avere și interese personale indicând că exercită mandatul de primar al satului Lipceni (f.d. 5-10 dosar administrativ).

În acest sens, instanța constată că, Plești Aurel exercită mandatul de primar al satului Lipceni din raionul Rezina din 31.10.2019, în temeiul Hotărârii Judecătoriei Orhei, (sediul Rezina) nr. 3-17/2019 din 31.10.2019.

Potrivit informației furnizate de către Asociația de Coproprietarii Condominiu nr. 35/26 înregistrate în cadrul Autorității cu nr. 8592 din 11.11.2020 (f.d. 15 dosar administrativ), precum și a informației furnizate de către Agenția Servicii publice înregistrate în cadrul Autorității cu nr. 8686 din 13.11.2020 (f.d. 16 dosar administrativ), rezultă că:

La data de 02.03.2020, în baza procesului-verbal nr. l al adunării de constituire (f.d. 43-43 verso dosar administrativ), apoi la aceiași dată, în baza procesului-verbal nr. 1 al ședinței consiliului de administrare al ACC nr. 35/26 (44 dosar administrativ), s-a decis alegerea lui Pleșco Aurel în calitate de Președinte al ACC nr. 35/26.

În același timp, conform Deciziei privind înregistrarea persoanei juridice, dosar nr. l020606002069 din 02.06.2020, Registratorul Sîrghi Variu a decis: a înregistra și consemna în Registrul de stat al persoanelor juridice următoarele date: ACC nr. 35/36, cu sediul bd. Mircea cel Bătrân 34/5, mun. Chișinău, administrator Pleșco Aurel (f.d. 40-42).

În altă ordine de idei, reieșind din informația prezentată de către ASP, instanța de judecată concluzionează că în perioada exercitării mandatului de primar al satului Lipceni, reclamantul Pleșco Aurel exercita concomitent și atribuțiile de Administrator al ACC nr. 35/26, în conformitate cu împuternicirile conferite prin Statutul ACC nr. 35/26.

Astfel, potrivit Statutul ACC nr. 35/26, Pleșco Aurel are următaorele atribuții: asigură executarea deciziilor adunării generale și ale consiliului de administrație; angajează și concediază personalul asociației de coproprietari; dă indicații și dispoziții, obligatorii pentru tot personalul asociației de coproprietari; elaborează și prezintă spre aprobare adunării generale regulamentul de ordine interioară și regulamentul cu privire la salarizarea personalului asociației de coproprietari; administrează condominiul sau încheie contracte de administrare cu alte persoane fizice sau juridice; reprezintă asociația de coproprietari în procesul de încheiere a contractelor și răspunde pentru executarea lor; reprezintă asociația de coproprietari în raporturile cu terțe părți, inclusiv în acțiunile judecătorești intentate de asociație împotriva unui proprietar de locuință (încăpere), care nu și-a îndeplinit obligațiile față de asociație sau în cele intentate de un proprietar de locuință care contestă o decizie a asociației de coproprietari.

Totodată, potrivit informației despre contribuabil din sistemul informațional ale Serviciului Fiscal de Stat, STA „Intrare Autorizată”, generate la data de 17.11.2020, Pleșco Aurel figurează drept persoana cu funcție de răspundere în cadrul ACC nr. 35/26 (f.d. 63 dosar administrativ).

Potrivit art.16 din Legea nr. 133/2016, subiectul declarării se află într-o stare de incompatibilitate în cazul în care pe lângă funcția publică sau de demnitate publică deține/exercită simultan o altă funcție, calitate sau activitate, fapt care este interzis prin Constituția Republicii Moldova și/sau prin alte acte legislative.

Având în vedere că numitul Pleșco Aurel, începând cu data de 31.10.2019, exercita o funcție de demnitate publică, respectiv mandatul de primar al satului Lipceni, raionul Rezina, instanța reține că examinarea situației de incompatibilitate urmează a fi realizată prin prisma reglementărilor legale speciale aplicabile funcției de ales local.

În acest sens, cadrul normativ incident îl constituie Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală, precum și Legea nr. 768/2000 privind statutul alesului local, care stabilesc expres cazurile de incompatibilitate, precum și obligațiile ce revin persoanelor ce exercită funcții de demnitate publică.

Instanța constată că, o dată ce persoana supusă controlului s-a aflat în exercițiul unei funcții publice elective și, ulterior, a optat pentru exercitarea unei alte funcții asupra căreia se extinde regimul juridic al incompatibilităților, intervine o stare de incompatibilitate de drept, fără a fi necesară constatarea vreunei culpe sau intenții din partea acesteia,

Această stare de incompatibilitate se naște din momentul intrării efective în exercițiul celei de-a doua funcții, respectiv funcția de administrator al ACC nr. 35/36, și subzistă până la înlăturarea cauzei care a generat incompatibilitatea, în termenul expres prevăzut de lege.

Totodată, instanța de judecată subliniază că scopul instituirii regimului de incompatibilitate este acela de a asigura integritatea, trasparența și imparțialitatea în exercitarea funcției de demnitate publică, precum și de a preveni eventuale conflicte de interese care ar putea aduce atingere interesului public.

Nerespectarea acestor norme legale atrage consecințele prevăzute de lege, independent de efectele produse în plan practic.

Potrivit art.7 alin.(1) lit. e) din Legea nr. 768/2000 privind statutul alesului local, mandatul alesului local este incompatibil cu alte cazuri stabilite prin lege, inclusiv cele prevăzute la art. 84 al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

Conform art.84 alin.(1) din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, Președintele și vicepreședintele raionului, guvernatorul unității teritoriale autonome cu statut juridic special, președintele și vicepreședinții adunării populare a unității teritoriale autonome cu statut juridic special, președinții comisiilor permanente ale adunării populare a unității teritoriale autonome cu statut juridic special, primarii și viceprimarii, pe parcursul mandatului lor, nu au dreptul să dețină alte funcții retribuite sau să cumuleze o altă funcție, prin contract sau acord, în întreprinderi străine sau întreprinderi și organizații mixte, în întreprinderi, instituții și organizații cu orice formă de organizare juridică, cu excepția activităților științifice, didactice și de creație.

În același timp se reține că, legea instituie un termen de prescripție pentru eliminarea situației de incompatibilitate conform art. 8 alin. (1) din Legea nr. 768/2000 privind statutul alesului local, potrivit căruia, alesul local care se află în unul din cazurile de incompatibilitate prevăzute la art. 7 din prezenta lege va demisiona din funcția incompatibilă cu mandatul deținut sau își va depune mandatul în termen de 30 de zile de la apariția incompatibilității.

Analizând totalitatea probelor administrate în cadrul procedurii de controlm punctul de vedere a părților, precum și normele legale aplicabile speție, instanța constată încălcarea regimului juridic al incompatibilităților instituit pentru funcția de ales local.

Din materialele cauzei rezultă că reclamantul nu a înlăturat starea de incompatibilitate în condițiile art. 8 alin. (1) din Legea 768/2000 privind statutul alesului local, întrucât pe durata exercitării mandatului de primar al satului Lipceni din raionul Rezina acesta a deținut și exercitat simultan funcția de administrator al ACC nr. 35/26

Instanța reține că lipsa remunerării pentru exercitarea funcției de administrator nu înlătură caracterul de incompatibil al acesteia, întrucât legislația în materie sancționează exercitarea concomitentă a funcțiilor de incompatibilitate, iar nu beneficiul material obținut. Relevant este faptul exercitării efective a atribuțiilor funcției respective, aspect confirmat de probele administrate în cauză.

Totodată, în calitate de condiție sine qua non rezultă că, pentru a exista incompatibilitatea, este suficient ca persoana să fie implicată concomitent în cel puțin două activități diferite, la care se mai adaugă cerința că această cumulare să nu fie permisă de lege. Or, conform art. 84 al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică local, semnificația noțiunii de incompatibilitate constă în interdicția prevăzută de lege de a cumula două funcții, în vederea asigurării independenței de acțiune a persoanei ce ocupă o funcție publică, a evitării concentrării de către una și aceeași persoană a unor prerogative excesive, precum și a ocrotirii integrității profesionale și morale a acesteia. Simpla deținere simultană a mai multor funcții/mandate/calități este o condiție atât esențială, cât și suficientă, pentru constatarea existenței stării de incompatibilitate.

La caz, instanța subliniază că desfășurarea activității în cadrul ACC nr.35/26 prin deținerea funcției de Administrator reprezintă o funcție remunerată, iar pentru desfășurarea căreia se cuvine o recompensă bănească în condițiile legii, iar însușirea căreia nu are relevanță.

Conform pct. 2 al Ordinului Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei nr. 22 din 03.03.2014 prin care a fost aprobat Clasificatorul ocupațiilor din Republica Moldova (CORM), prezentul Clasificator se va aplica în toate domeniile de activitate economică și socială și este obligatoriu pentru toate autoritățile administrației publice centrale și locale, unități bugetare, întreprinderi, organizații și instituții, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, organizații patronale, sindicale, profesionale și politice, fundații, asociații și alte persoane juridice și fizice care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova, la completarea documentelor oficiale ori de cîte ori se cere indicarea ocupației.

Potrivit pct. 2 al CORM, clasificatorul stabilește denumirile ocupațiilor (profesiilor și funcțiilor) practicate de populația activă a Republicii Moldova și clasificarea lor pe grupe în funcție de nivelul dc omogenitate al activității desfășurate.

Totodată, în prezentul Clasificator se aplică următorii termeni: ocupația - este activitatea utilă, aducătoare de venit (în bani sau natură), pe care o desfășoară o persoană în mod obișnuit, într-o unitate economico-socială sau în gospodăria proprie și care constituie, pentru aceasta, sursa principală de existență. Ocupația - poate fi exprimată prin funcția sau profesia exercitată de aceasta la locul de muncă. Funcția - reprezintă activitatea desfășurată de o persoană într-o ierarhie funcțională de conducere sau execuție.

Conform pct. 15.1 din Statut ACC nr. 35/26, președintele consiliului de administrație se alege de către membrii consiliului, dar nu mai mult decât pe trei ani.

În aceiași ordine de idei, referitor la faptul că Plesco Aurel nu a încheiat un contract individual de muncă cu ACC nr.35/26, instanța de judecată menționează că potrivit pct. 15.2 al Statutului, puterea administrativă în toate domeniile de activitate ale ACC nr. 35/26 îi aparține Președintelui, în conformitate cu prevederile Statutului.

În concluzie, instanța subliniază că, faptul că reclamantul nu este salarizat pentru exercitarea funcție de Administrator al ACC nr.35/26 pe perioada deținerii mandatului de primar al s. Lipceni al raionului Rezina nu înlătură caracterul remunerat la funcției.

Cu privire la afirmațiile reclamantului precum că, pe perioada exercitării mandatului de primar al s. Lipceni rl. Rezina, Plesco Aurel nu a avut încheiat un contract individual de muncă cu ACC nr. 35/26, instanța de judecată subliniază că, nu are relevanță faptul dacă a fost sau nu încheiat în scris un contract individual de muncă.

Pornind de la premisa că, o persoană poate presta o muncă fie în baza unui contract individual de muncă, fie în baza unei relații de muncă/raporturi de serviciu atipice, nestandardizate, se reține că există categorii de raporturi atipice de muncă/serviciu care nu sunt grefate pe un contract individual de muncă (sursa acestora fiind extra contractuală) și cărora li se aplică în mod direct prevederile cuprinse în reglementări speciale.

Mai mult ca atât, în anumite cazuri legislația solicită unor titulari de profesii, prestarea unei activități dezinteresate, inclusiv gratuite. Or, există raporturi juridice care apar în legătură cu prestarea unei munci voluntare și gratuite (activitate care urmărește finalmente interesul social general, fundamentat pe un suport regulatorii prestabilit, pentru care există legi aparte).

Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea Voluntariatului nr. 121 din 18¬06-2010, voluntariatul se poate desfășură pe baza unui contract încheiat în formă scrisă între voluntar și instituția gazdă, în condiții de libertate contractuală a părților și cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

Conform art. 6 alin. (1) din Legea Voluntariatului nr. 121 din 18-06-2010, voluntarului i se garantează un minimum de drepturi - desfășurarea activității într-un anumit domeniu în funcție de posibilitățile proprii și conform regulilor existente în instituția gazdă.

Prin urmare, instanța de judecată reține că, Plești Aurel a desfășurat și desfășoară în continuare o activitate care prevede o remunerare.

În acest sens, ținând cont cele relatate supra, se constată încălcarea regimul juridic al incompatibilităților prin faptul că Plești Aurel exercită mandatul de primar al s. Lipceni din r-nul Rezina simultan cu exercitarea funcției de administrator în cadrul ACC nr. 35/26.

Așadar, scopul interzicerii incompatibilităților în cumularea anumitor funcții publice este creat de legiuitor pentru a evita unele abuzuri în exercitarea funcției sau a mandatului, evitarea utilizării statului pentru favorizarea în cazul respectiv a ACC unde persoana este conducător.

Deci, instanța reține că, necunoașterea și neaplicarea conformă a legii, nu reprezintă o scuză plauzibilă întru justificarea exonerării de răspundere generată de situația de incompatibilitate abordată în prezenta speță, în contextul în care, în virtutea exercitării funcției, reclamantul a avut obligația cunoașterii actelor normative aplicabile statutului funcției/mandatului deținut. Informația fiind accesibilă urmare publicării acestora în corespundere cu art. 56 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele

normative (anterior Legea cu privire la actele legislative), în Registrul de stat al actelor juridice, precum și în Monitorul Oficial al RM.

Totodată, instanța de judecată subliniază că nimeni nu poate fi considerat că nu cunoaște legea, adagiu latin ce exprimă principiul potrivit căruia se prezumă că toată lumea cunoaște legea și nimeni nu poate fi aparat de răspundere invocând necunoașterea prevederilor ei, totodată, eroarea de drept nu exonerează de răspundere. Legile și celelalte acte normative sunt aduse la cunoștința cetățenilor prin publicarea lor în „Monitorul Oficia] al Republicii Moldova".

În corespundere cu prevederile art. 38 alin. (1) lit. b) din Legea 132/2016, în urma controlului privind respectarea regimului juridic al incompatibilităților, inspectorul de integritate emite un act de constatare în cazul în care stabilește că persoana supusă controlului s-a aflat ori se află în stare de incompatibilitate.

Potrivit art. 23 alin. (3) al Legii nr. 133/2016, fapta subiectului declarării în privința căruia s-a constatat starea de incompatibilitate nesoluționată constituie temei pentru încetarea mandatului, a raporturilor de muncă ori de serviciu ale acestuia.

La fel, alin. (6) al aceluiași articol prevede că, subiectul declarării eliberat sau destituit din funcție potrivit prevederilor alin (3)-(5) este decăzut din dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcția publică ori de demnitate publică respectivă sau din data încetării de drept a mandatului său. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, ea nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului.

Conform alin. (7) al aceluiași articol, în cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție publică sau de demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate, interdicția de 3 ani se aplică potrivit legii, de la data la care a rămas definitiv actul de constatare sau, respectiv, a rămas definitivă și irevocabilă hotărârea judecătorească prin care se confirmă existența averii nejustificate, a stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, iar alin. (8) al aceluiași articol, menționează că Autoritatea Națională de Integritate ține Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică.

Cu referire la faptul invocat de către partea reclamantă precum că, Actul de constatare a fost emis de o structură internă fără personalitate juridică a Inspectoratului de Integritate în numele ultimei și semnată de angajatul acesteia, în pofida faptului că funcțiile de respectare a regimului juridic al conflictelor de interese ce îi revine Autorității Naționale de Integritate după cum prevede art. 5-6 din Legea nr. 132/2016.

Instanța de judecată respinge ca neîntemeiate susținerile reclamantului, reținând că acesta a procedat la o interpretare extensivă nejustificată a noțiunii de "întocmire a actului de constatare".

Potrivit teoriei generale a dreptului, interpretarea extensivă (lărgită) intervine numai în situațiile în care textul normativ permite, prin conținutul său, aplicarea normei juridice și în alte ipoteze decât cele expres prevăzute, fără a denatura voința legiuitorului. Or, în speța dedusă judecării dispozițiile legale incidente sunt clare și lipsite de echivoc, nefiind necesară și nici permisă extinderea domeniului lor de aplicare dincolo de limitele stabilite de legiuitor.

Instanța de judecată subliniază că, apelarea la interpretarea spiritului legii este justificată doar în situațiile în care norma juridică este neclară, ambiguă sau incompletă în litera sa. Numai în asemenea cazuri interpretul este chemat să identifice intenția legiuitorului, respectiv scopul urmărit prin adoptarea normei juridice.

În cauza de față, însă, voința legiuitorului rezultă în mod neechivoc din textul actului normativ, iar extinderea sensului acestuia, astfel cum este propusă de reclamant, ar conduce la aplicarea arbitrară a legii, contrară principiului legalității și securității raporturilor juridice.

Instanța reamintește că legea este general obligatorie și se aplică în mod egal tuturor, iar interpretarea sa trebuie realizată în limitele stabilite de legiuitor, fără a adăuga sau restrânge conținutul normei juridice prin voința subiectivă a părților.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 19 lit. g) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17.06.2016, inspectorii de integritate desfășoară următoarele activități, întocmesc acte de constatare în condițiile legii.

Prin urmare, concluzia reclamantului, precum că, actul de constatare este semnat de inspectorul de integritate, din numele Inspectoratului de Integritate, fiind încălcată legea la emiterea actului administrativ contestat, este o interpretare eronată și extensivă a legii speciale.

Or, prevederile art. art. 5, 6, 7 alin. (2) lit. a), art. 19 lit. g) și art. 35 alin. (1) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, urmează a fi aplicate coroborat și nicidecum separat una față de alta, exprimând diferite interpretări.

Mai mult, art. 17 alin. (1) din Legea nr. 132 din 17.06.2016, inspectorul de integritate este persoana angajată în această funcție prin concurs și care este responsabil de efectuarea controlului averii și al intereselor personale, privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilități lor și al restricțiilor.

Potrivit art. 40 alin. (1) din Legea 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, din momentul în care actul de constatare a încălcării regimului juridic al incompatibilităților rămâne definitiv, Autoritatea sesizează, în termen de 15 zile, conducerea organizației publice sau a autorității responsabile de numirea în funcție a subiectului declarării în vederea încetării mandatului acestuia, a raporturilor de muncă sau de serviciu ale acestuia, iar conform art. 8 alin. (1) din Legea nr. 768/2000 privind statutul alesului local, alesul local care se află în unul din cazurile de incompatibilitate prevăzute la art. 7 din prezenta lege va demisiona din funcția incompatibilă cu mandatul deținut sau își va depune mandatul în termen de 30 de zile de la apariția incompatibilității.

În concluzie, instanța de judecată reține că actul de constatare nr. 288/20 din 17.07.2020, emis de Autoritatea Națională de Integritate, a fost adoptat cu respectarea competenței materiale și funcționale, în strictă conformitate cu procedura legală aplicabilă și în temeiul dispozițiilor legale incidente.

În urma examinării materialelor cauzei, instanța constată că actul contestat este legal și temeinic, fiind emis ca urmare a unei analize complete și obiective a situației de fapt, fără a se identifica încălcări ale normelor de drept material sau procesual li fără a fi aduse atingeri drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului.

Totodată, instanța subliniază că Autoritatea Națională de Integritate a acționat în limitele atribuțiilor conferite de lege, exercitându-și și rolul de garant al respectării regimului juridic al incompatibilităților și al integrității în exercitarea funcțiilor publice, cu respectarea principiilor legalității, imparțialității și proporționalității.

Prin urmare, instanța apreciază că nu există temei de fapt sau de drept care să justifice anularea actului de constatare, acesta fiind conform exigențelor legale, urmând a produce efectele juridice prevăzute de lege.

Cu privire la pretenția reclamantului privind încasarea de la pîrît în beneficiul reclamantului Plești Aurel a cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele:

Conform art.94 alin.1 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art.63 alin.4 din Legea cu privire la avocatură nr.1260 din 19.07.2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă.

Conform art.96 alin.1, 11 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, Hotărîrea Amihalachioaie împotriva R. Moldova din 20 aprilie 2004, Şarban versus Moldova din 04 octombrie 2005, instanţa pentru

a include cheltuielile spre încasare din contul pîrîtului, urmează să verifice dacă aceste cheltuieli au fost reale şi necesare, şi într-un cuantum rezonabil, fiind necesară prezentarea unei liste detaliate a tuturor cheltuielilor invocate, omiterea căreia poate avea drept efect respingerea revendicărilor în întregime sau în parte.

Instanța de judecată respinge pretenția reclamantului privind încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată, or se constată că, reclamantul Plești Aurel a pierdut procesul și nici nu a indicat și probat cuantumul cheltuielilor suportate.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Corespunzător, având la bază legalitatea actului administrativ contestat de către partea reclamantă cât și legalitatea acțiunilor Autorității Naționale de Integritate în cadrul acestei proceduri administrative, instanța de judecată concluzionează asupra necesității respingerii pretențiilor reclamantului cu privire la anularea în tot a Actului de constatare nr. 288/20 din 07.12.2020 emis de inspectorul de integritate din cadrul Inspectoratului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate; încasarea cheltuielilor de judecare a pricinii și de asistență juridică, instanța de judecată,

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art.224-225 din Codul Administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea depusă de Aurel Plești împotriva Autorității Naționale de Integritate, terț Adrian Rucan privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac